

Fenstadsøkningen

Organ til fremme av det kulturelle, sosiale og aktive miljø i Fenstad

Nr. 3 • 2021 • Utgiver: Fenstad vel

Julegrantenning 27. november 2021

God Jul

Juletre og lutefisk for Mary og Marius

Tekst og foto: Sverre Rimstad

Marius bodde i «Bekken» eller «Lisbekken» som det egentlig het, det meste av sitt liv. Bruket hadde vært husmannsplass under garden «Li» og ligger mellom «Svensrud» og «Smedsrud» nordøst i Ilegrenda. Etter ei lengre forlovelsestid med tiltakende plager og redusert framkommelighet av cerebral parese giftet han seg med Mary Fauchald fra Toten på 1950-tallet. Marius hadde vært en sprek og arbeidsfør mann til godt opp i tredveårsalderen. Seinere vart han avhengig av en og gjerne to kjøper for å ta seg fram. Likevel arbeidet han på bruket med dyrestell og utearbeid opp gjennom åra. Som forlovede tok de seg gjerne ut når tida tillot det. Minst en gang tok de helgetur til Oslo på sykkel og kom vel heim. Så krefter og helse manglet det lenge ikke noe på. De fikk ingen

barn. Juleforberedelsene hørte med som ellers i grenda og utover. Jeg var innom i elleve/tolvårsalderen før jul og tilbød å finne juletre. Marius pratet alltid tenksomt og lågmælt, men jeg forsto snart at

minutter dit opp når han i tillegg til kjøpen hadde med øks. Ned igjen med juletreet vart det enda meir besværlig. Men juletreet kom i hus som i mange år før og noen år fortsatt. En av de siste dagene

før jul var jeg innom igjen og etter smak og vel så det av Marys julekaker åpnet hun døra til stua og kunne med glede vise meg det pynta treet som Marius med adskillig meir besvær enn for de fleste hadde hentet og satt i foten. Lutet fisk til jul var meir vanlig enn en skulle tru her i innlandet, slik også i «Bekken». Mary kjøpte tørrfisk som vart lag i kulpen i bekken ovafor huset noen dager. Hun hadde samlet oske av bjørkeved, nok til å lute fisken i. Oske av bjørkeved var det som ga best lutefisk mente hun. På denne tida var det nok

juletre ville han hente sjøl. Over åra så han seg alltid ut nye smågrenner på si side av gjerdet mot storskogen og der hadde han også et på tur dette året. Fra hustrappa opp mot gjerdet der den vesle grana sto kunne det være drøyt femti meter. Vil tro at Marius trengte minst ti

mest vanlig å kjøpe ferdig lutefisk enten det var til jul eller andre tider, men Mary var driftig og gjorde mest mulig sjøl på gamlemåten. Vil tro at der som vanlig rundt omkring at ertestuing og stekt flesk hørte med til lutefiskmåltidet.

Fenstad vel er aktive på nett og i sosiale medier.

www.fenstad.no

Fenstad vel

@fenstadvel

Redaksjon: Boye Trandum, Vivi Aaslund, Ingrid H. G. Østvold

Rebusjakt 2021

Det ble en spennende og til dels vanskelig rebusjakt i sommer også.

En spesiell takk går til Roald Wessel Finstad og kona Ada som nok en gang lagde og satte ut rebusposter. Det er en innsats som tar både tid, og lange turer.

Det ble rukket ut 3 heldige vinnere av totalt 59 som gjennomførte hele rebusen.

Marianne Lund, Nora Johnsen og Mia Børresen Nerødegård.

Gratulerer til vinnere og alle som gikk på rebusjakt.

? Hvor er dette?

Som fast spalte vil vi nå trykke bilder fra Fenstad, med en litt uvant vinkel eller fokusert på en spesiell detalj. Alle kan være med å gjette på hva det er eller hvor det er.

Send inn ditt svar til Ingrid Helene Grøtta Østvold, sms 93287262 eller på e-post post@mybelovedones.be.

Turtipset

Pakk sekken med en liten niste og drikke. Ta på deg turskoene. Ta deg en tur ut i skogen enten alene eller med familie og venner. Her kommer et lite turtips.

Ertetangen/Fenstadtangen

Turen begynner på parkeringsplassen ved Fenstad kirke og går over kirkegården, ned til ravinedalen på nedsiden og langs med stien der til jordekanten. Den følges helt til veien som går ned til Huser gård som ligger ved Vorma. Veien krysses og en litt

Foto: Dina Myrseth

gjengrodd sti følges ned til skogkanten.

Der deler stien seg og går man til høyre kommer man først til Ertetangen og så til Fenstadtangen.

Går man til venstre kommer man til Fenstadtangen. Ved Fenstadtangen står et skilt som er merket Huserieie og der går stien til Ertetangen. Den kan man gå for å gå en runde eller gå samme sti opp til jordekanten og veien tilbake til Fenstad kirke eller man kan følge runden fra Fenstadtangen, langs høydedraget ovenfor en barhogg ravinedal og opp til veien og tilbake til

FENSTAD VEL PÅ INSTAGRAM

Vi oppfordrer alle i Fenstad til å dele bilder på Instagram. Instagram er et sosial bildetjeneste.

Du finner oss under [@fenstadvel](https://www.instagram.com/fenstadvel)

Ved bruk av hashtag så er bilder «søkbare» og tilgjengelige om man har offentlig profil. Bruk f.eks [#fenstadvel](https://www.instagram.com/hashtag/fenstadvel) [#fenstadimithjerte](https://www.instagram.com/hashtag/fenstadimithjerte) «[#fenstadskogen](https://www.instagram.com/hashtag/fenstadskogen)» [#fenstad](https://www.instagram.com/hashtag/fenstad)

Vi vil plukke ut noen bilder fra Instagram og ta med i Fenstadsøkningen i neste nummer.

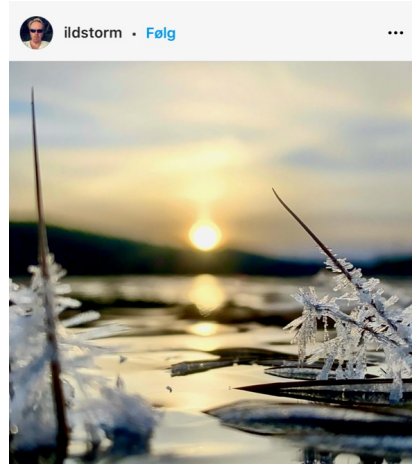

Foto: Øystein Snekkerlien

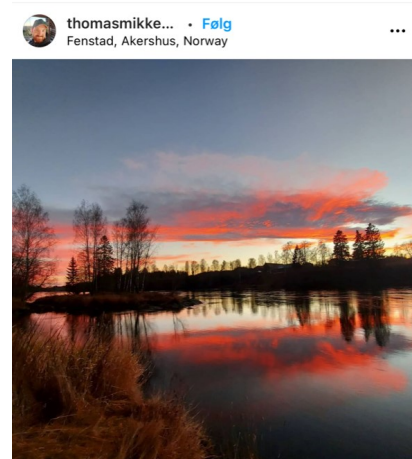

Foto: Thomas Mikkelsen

Foto: Fenstad vel

Rolstad, Nordre gnr. 10 og

Der Roald slo seg ned en gang i vikingtiden

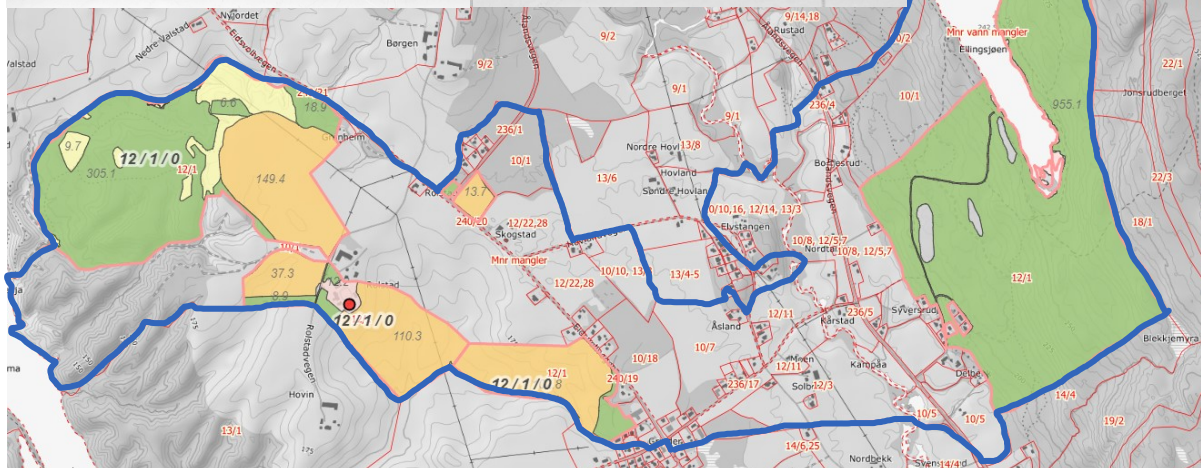
Tekst: Vivi Aaslund

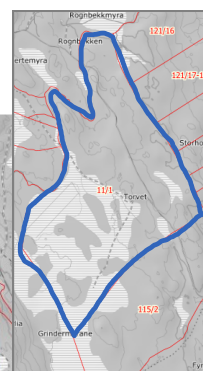
Rolstad Søndre

Rolstad Nordre 1958

Område som har tilhørt Rolstad gardene innenfor den blå linjen. Det fargede område er nåværende Søndre Rolstad

kår for arbeider og underklassene. Også fra gårdmannsklassen fikk Thranitterbevegelsen stor tilslutning. Den kom til å stå sterkt i Nes. En av de største foreningene var i Fenstad og fikk navnet Rolstad Arbeiderforening. Formann og frontfigur var

Endelsen –stad kom i en tid da vi begynte å bli bofaste. Det antas at navn som ender på –stad helst kommer fra yngre jernalder og vikingtid (fra år 500 til 1000), da formen –stadir var sisteledd. Stavelsen betyr sted og har ofte et mannsnavn som førsteledd. Rolstad er sannsynligvis sammensatt av roald- og sted. Skrivemåtene har gjennom tidene vært fra Roaldstadum og Rolffstadi til dagens Rolstad. Garden ble delt i to, Nordre og Søndre Rolstad i middelalderen, en gang før 1500.

Gardene ligger side om side i landskapet omkranset av store jorder rundt 300 meter vest for FV 177 et par kilometer nord for Heimvard.

En part av Fyri seterskog ble i 1789 kjøpt av Søren Rolstad på Søndre Rolstad, men senere lagt til Nordre Rolstad. Av en eller

annen grunn ble skogsteigen tillagt gardsnummer 11 i matrikkelen.

En herre ved navn Jens Bertilson var eier av både Nordre og Søndre Rolstad rundt 1510. I juni dette året makeskiftet han deler av gardene til Oslo domkirke og senere gikk de over til Oslo katedralskole.

Et fortidsminne, en gravhaug, lå like ved Skogstad. Den ble slettet da den nye vegen (FV 177) ble anlagt i 1914. Den gamle vegen fulgte det som i dag heter Grindervegen og fortsatte over bakkene fra Grinder forbi Rolstad-gardene.

Ei seter lå på Gamlevangen ved Ellingsjøen. Det skal visstnok ha vært ei kvern til Rolstad, sannsynligvis i bekken i nord som grenser mot Nedre Valstad.

I 1849 stiftet Marcus Thrane arbeiderforeninger for å kjempe kampen for bedre

Hans Evensen Ihle, sønn på Nordre Ihle. Det refereres i *Arbeider-Foreningen Blad* fra et møte i oktober 1850 hos skredder Amund Halvorsen Quvenna (Vest-Kvenna under Borgen). Der holdt formann Ihle tale og klokken seks på ettermiddagen gikk forsamlingen, hele 150 personer, i prosesjon gjennom bygda med musikk av fire klarinetter og en trompet. På forskjellige steder var det hurrarop og saluttering. «*Den største Orden og Samdrægtighed fant Sted, og Alle var enige i, at det havde været en meget hyggelig Dag der vil længe være i behagelig Erindring*» I 1851 hadde foreningen 144 medlemmer.

Nes private telefonselskap ble stiftet i 1888 og utbyggingen av telefonnettet begynte. I Fenstad kom den første bistasjonen til Rolstad i 1889.

Søndre gnr. 12

Abonentene kunne da komme i kontakt med Kristiania via sentralstasjonen i Vormsund. På Rolstad ble det holdt både fortsettelsesskole, husmorskole og i noen år var det også valglokale her.

Nordre Rolstad

Den første kjente brukeren på garden var Hans i 1593. Så fulgte sønnen Hans og svigersønnen Gulbrand Olsen som var gift med Mari Hansdatter. Deres sønn, Ole Gulbrandsen, ble gift med Rønnaug Kristoffersdatter.

Hun kom som svingdatter til garden i 1716. Rønnaug overlevde tre ektemenn. I 1797 overtok Hans Amundsen som var Rønnaugs barnebarn fra hennes siste ekteskap. Hans var vissnok ingen driftig gardbruker, men hadde en

myndig kone, Kari, som så seg lei på hans udugelighet. Han måtte underskrive en kontrakt på at han blant annet skulle adlyde sin kone og ikke fornærme henne. Tjenestefolka skulle motta ordre bare fra henne, og Hans måtte ikke smake brennevin uten etter påbud fra doktor. Han klarte nok ikke å overholde alle kontrakt-punktene, og i 1810 ble Hans og Kari skilt.

Hans Amundsen fortsatte med garden. Han fikk i 1838 kongelig skjøte og ble dermed den første selveier av Nordre Rolstad. Samme året solgte han garden til Halvor Henriksen Mannerud. Hans med sin nye familie flyttet til den gamle husmannsplassen Søndre Borgersrud som ble fraskilt garden og fikk bruksnummer 2.

I 1866 kom det ny eier på garden. Halvor Henriksen solgte den til Martin Embretsen fra Søgarn Rolstad. Han oppførte ny

hovedbygning og et stabbur. I hans tid ble også landhandleriet og poståpneriet flyttet fra Søndre til Nordre Rolstad. Eldstesønn Ingebrigt overtok gard og butikk i 1919, mens broren Sigurd overtok ansvaret som handelsmann og poståpner i 1927.

På slutten av 1920-tallet flyttet butikk og post fra garden og inn i nybygget nær hovedveien. Etter krigen ble det satt opp et lite hus i hagen der poståpneriet holdt

Rolstadbutikken ca 1930

til fram til nedleggelsen i 1980. Rolstad landhandleri var bortleid fra 1948 og nedlagt ved årsskiftet 1979/80.

Martin Embretsen Rolstads etterkommer eide Nordre Rolstad fram til 2004 da den ble solgt til nåværende eier. Garden hadde inntil da vært forpaktet bort i en årrekke.

Husmannsplassene under Nordre Rolstad ble tatt opp på 1700-tallet og i begynnelsen av 1800-årene. Flere ble solgt til selveiere på begynnelsen av 1900-tallet.

Under gardsnummer 10 er det nå registrert 44 utskilte bruk.

Nordre Rolstad er på 315 da dyrket mark og 1330 skog og annen areal.

Søndre Rolstad

Den første bruker man kjenner til, er Halvor i 1593, samme år som Hans bodde på Nordre Rolstad. Senere er nevnt en

Iver i 1610 og deretter Kjøstel som sannsynligvis var Ivers sønn. Kjøstel drev garden fra rundt 1645. Kona het Ingri og i kirkeboka oppgis at hun var 110 år gammel da hun døde. Med inngifte og omgifte var brukerne en del av slektstreet knyttet til Iver og Kjøstel de neste 170 årene. Da den siste etterkommer, Guttorm Larsen og kona Lisbet ikke hadde livsarvinger, ble garden testamentert til Lisbets søsterdatter Berte.

Berte og ektemannen Søren Kristensen Valstad fra Øvre Valstad, fikk skjøte på garden i 1782 og dermed kom en ny slekt til Søndre Rolstad.

Det fortelles at Søren, som tok navnet Rolstad, var en ivrig bjørnejeger i fensstadskogene. Han slo i hjel en hest og brukte som åte. En husmann holdt utkikk etter bjørnen. Da den viste seg, dro Søren opp i skogen og sto på post til bjørnen kom på skuddhold. Bjørnerifla er fortsatt bevart.

Eldstesønnen Embret overtok Søndre Rolstad i 1829.

I Embrets tid ble hovedbygningen oppført som fortsatt er i bruk. Også stabbur ble bygd da. En av døtrene, Berte, ble gift med Albert Bøhn som ble både lensmann, ordfører og stortingsrepresentant. Med svigersønnen kom det forskjellige aktiviteter til garden. Sammen med svogere Martin og Johan Rolstad etablerte Bøhn i 1860 landhandleri på gården. I

1863 ble butikken utvidet med poståpneri, og samme år fikk Bøhn tillatelse til å drive skysstasjon på Søndre Rolstad. De anla også en utklekningsanstalt for fisk her, men det er ukjent hvor vellykket det var. Da sønnen Martin Embretsen kjøpte Nordre Rolstad i 1866, ble Fyri seterskog samt landhandleri og poståpneriet overført dit.

I 1870-årene var det meieridrift på Rolstad. Bygningen lå i dalsøkket mellom Grinder og Rolstad. Etter en kort nedlegging, ble driften tatt opp igjen i 1880-årene for en periode.

Eldstesønnen Søren hadde overtatt garden i 1871. Da han og kona Bolla ikke hadde barn, gikk Søndre Rolstad i 1898 over til broren Johan. Garden er fortsatt i slektens eie fra Søren og Berthes tid for over 200 år siden.

I tillegg til gardsdrift, kan Søndre Rolstad tilby gardsturisme, selskapslokaler og andre aktiviteter. I førjulstiden arrangeres blant annet juletresalg og kanefart. Hjemmeside:

www.rolstadgard.no

Søndre Rolstad består av 414 da dyrket mark og 1463 skog og annen mark.

Den eldste husmannsplassen under Søndre Rolstad er sannsynligvis Nord-Moen fra 1750. Den ble solgt til selveie i 1921. Øvrige plasser er registrert fra rundt 1800 og i tiårene som fulgte.

Under gardsnummer 12 er det nå registrert 67 utskilte bruk.

Fra 1927 var Sigurd Rolstad bestyrer av både butikken og poståpneriet. Ekspedi-

sjonen fikk etter hvert et eget lite hus ved butikken, tett inntil FV 177. I 1980 ble postkontorene 2170 Fenstad og 2175 Kampå slått sammen og fikk nytt lokale i 1984 der Joker-butikken er nå. Kontoret ble nedlagt i 1997.

Kilder: Nes bygdebok, Nasjonabibliotekets digitale avisarkiv, NIBIO

Mannskapet ved Rolstadsaga 1946

Foran fra v.: Arne Martinsen, Kåre Fjellhaug, Arve Monsrud, Sigurd Olai Vestmo, Nils Martinsen, Sigurd Kårstad og Helge Hovland.

2. rekke fra v.: Arve Martinsen, Ole Martinsen, Torstein Sydtangen, Erling Molstad, Johan Sydtangen, Ole Rolstad, Ole Børgersrud, Alf Sydtangen og Halvor Aaslund.

3. rekke fra v.: Rolf Hagen Svenskerud, Kristian Granmo, Magnar Moen, Alf Martinsen, Erling Taraldsen, Arve Hovland, Gunnar Hovland og Håkon Rustad.

Bak fra v.: Ingvar Moen og Tarald Taraldsen.

Fotballidealet

Tekst: Kjell Rustad

«Det er kork i trafikken på E6. Bilister oppfordres til å kjøre om Vormsund og riksveg 177 gjennom Fenstad». Å ofte er det ikke vi har hørt det? For vegen gjennom Nes er mytetedels rett som en strek. Og er det en krok på'n, er dom snart der for å rette'n ut.

Bila suser forbi. Inga har stønner tel å se seg omkring. Sjølve stia opp tel Rølstadsletta, Ihle og Fenstads fotballarena, kan du vel ikke finne om du ville det heller. Men tel minne om store da'er, er det nå plante edelgrån i bakken opp dit.

På telefonstolpen i krysset ved Rølstad hadde plakaten sti ei heil vyku: Ihle-Fenstad Fotballklubb mot Haga I.F. Årets siste kamp på Rolstadsletta.

Ælle vi oppe i nordkroken sku dit. Han

Arve og je, han Helge var for liten ennå. Og så'n Leif og'n Knut. Frå Nyborg kom ælle gutta, han Alf og'n Ole, og'n Ottar og'n Leif. Je trur tel og med at'n Sigurd var med. Ved Børje plokke vi opp'n Ging.

Vi var tidlig ute. Enda syntes vi det gikk så seint den siste betan. Nere ved storvegen svingte vi ta nordover, forbi Granheim med den grå stua, som låg der øverst i leirebakken. Og så var vi framme. Vi tok oss ner frå vegen, over bekken og netting-gjerdet, og opp den sleipe bakken. Da er det godt å ha no vegetasjon å dra seg fram etter. Banen låg der fæli oppmerke med sagaflis frå Børjesaga. Jernlesten bortved det vesle klubbhuset var flittig i bruk. Knotter måtte fornyes, og spiker inni støvla måtte neies.

Det var liksom så trygt å se att gamle, kjente fjes på laget. Med karer som'n Paul og'n Jørgen Nerbråtan, Erling Åserud, han Arthur og'n Oddvar Nordvik, for å nevne noa. Men for meg var det en anæren som var sjølve idealet: Det var'n Asbjørn Nyjordet. Han var kjipper'n på laget.

Når vi gutta dreiv med idrett, var det om å gjøre «å være en», eller forestelle en, om du skjønner å je mener. Jeg hadde fått fotball tel gebursdagen min, og kunne velja plass fyst. Og det vart i mål.

«Tippen» var det store namnet den gongen. Han spelte på landslaget, og hadde vøri med på Bronselaget i OL. Han var «opptatt» for lenge sea. Men'n Asbjørn Nyjordet fekk je ha for meg sjøl. Han var itte fullt så kjent.

Det var tett ta folk rundt banen. Tobakksrøyken lå som en vegg rundt banen. Linjemann hadde si fulle hyre med å hælde folk bak linja. Ved midten sto gamlekara med'n Johan Haugen og'n Peton Nerbråten i spissen. Han Adolf Nygård var jo bare for småguttene å regne i forhold. Dom spann i bakken og i gjerdet når Ihle var i angrep. Stakitten såg ut som etter en krybbebiter.

-Heia Ihle!

Laget frå Haga var bære enn vi likte. Men'n Asbjørn låg flat som en tiger etter ballen. Og hadde det itte vøri for

han, hadde det nok gått reint gæli. Det var itte så nøye med poeng og divisjoner den tida. Det viktigste var at'n hadde vønne. Og det året hadde Ihle vønne 3 kamper, hatt 1 uavgjort, og hatt dårlig dommer dommer i 2. Det var nesten de samma laget som spelte mot innan.

Det mangle itte på sakkyndig kommentarer: - Haga? Det er vel itte så rart at dom blir sterke i

beina. Står vel og spenner i jernbanesviller og i skenegangen meste ta da'n! – Og Hvam da? Dom kan jo velja og vraka i folk frå heile landet på denna Landbrukskoer'n sin. – Men Funnefoss a? Det er jo Mårud det. Penger nok! Halmsås & Om-

egn? Og så Omegn da! Det er vel Skarning det, som før og kler dom.

Har du sett en sånn råttamp! Der sparke dom ner'n Asbjørn enda han hadde ballen i fast grep. – Å er dommer'n hen?

Fenstad Ski- og Ballklubbs lag våren 1947 på Rolstadsletta. Foran fra v.: Bjarne Hovland, Asbjørn Nyjordet og Kristian Nyvold. Midten fra v.: Rolf Smedsrud, Asbjørn Hunstad og Ove Aarhus. Bak fra v.: Jørgen Nerbråten, Sverre Hovland, Henry Sandvold, Arthur Nordvik og John Kristensen.

Dommer'n hadde blesi ta kampen, mens dom prøvde å lappe på'n Asbjørn. Men kampen var over for hass del. Vi hadde en Asbjørn tel på laget, han Asbjørn Børjusju, som spelte ute. Nå måtte han overta genser'n og knebeskyttera frå navnebroren sin. Haga kunne reise himatt med uavgjort, heilt urettferdig.

Om du vil veta meire om laget tel Ihle, så får du spørja'n Ove Aarhus. Han kan mye meir om det enn jeg. Sjøl har jeg bare

prøvd å få med no ta stemninga.

14 dager etter var'n Asbjørn hime på gar'n hos oss. Han gikk i puss. Men han måtte se på fotballbanen som'n bestefar hadde latt oss få, på lykkja bak byg-

ningen. Det ville ta år før det gikk an å dyrke no der, nedtrække og bløtt som det var. Jeg hadde ti med fotballen. – Får je prøve noa skøtt på deg? – Ja da, men je må være litt forsiktig med klea mine. Målstengene som sto der var to sneiser med ei raje tel tverrligger. Je la opp ballen og skaut på'n fleire gonger. Men det vart lett bytte for han. – Harmelig au!

Men je hadde et hemmelig våpen. Je var med på et guttelag i Aker og sto i mål der au. Det var jo min ball! Høgrebacken vår hadde itte støvler og fekk æl tid låne den

høgre ta meg. Begge spelte derfor med «en støvel og en sko». Jeg vente meg tel å bruke kjeiva og vart bære med den enn med høgra. Je la opp ballen. – Denne tar du itte! Er du klar! N'Asbjørn huke seg ner. Tok det litt alvorligere nå. Skjønnte at no spesielt var på gang. Da jeg hadde att ett skrett tel ballen, gjorde je et hink, og smelte tel det je kunne med kjeiva. Han Asbjørn glømt seg bort i iver'n og kaste seg rett ut for å ta ballen. Men han hadde gått på finta og gikk tel gæer'n side. Ballen fauk inn bak'n.

Je hadde klart det! Å score på'n Asbjørn! D-d-det er det væ-værste je har se-sett! fekk'n fram. Men det var før han hadde sett dressen sin! Sjøl har'n nok glømt episoden. Men itte je. Og je levde på'n lenge! Heia Ihle! Heia Fenstad!

Historien er hentet fra Kjell Rustads hefte «Småstubber med røtter i Nes» som utkom i 1990. Kjell Rustad (1928-1999) var Oslogutt, men tilbrakte mye tid hos sine besteforeldre i Fjellhaug og Rustad.

Den mystiske bankingen

Tekst: Vivi Aaslund

Syversrud var husmannsplass under Nordre Rolstad. Noen uker på høsten i 1903 ble stedet gjenstand for en nyhets-sak i landets aviser og som vakte stor oppmerksomhet. Til og med i den norsk-språklige avisa Skandinaven i USA, utgitt i Chicago, St. Paul og Minneapolis, ble plassen omtalt under spalten «Nyt fra Norge».

På husmannsplassen Sjursrud i Næs på Romerike har det vært hørt en sterk og påfallende underjordisk banking. Den vedblev med enkelte lengre mellomrom i 3 døgn.

Kong Oscar II fikk også med seg denne saken. Geologer og andre sakkyndige ble sendt opp til Fenstad for å undersøke hvor lyden kom fra. Det oppsto en frykt for ras og at Ellingsjøen skulle fosse ned mot plassen. En omfattende rapport ble skrevet av geolog Rekstad og offentliggjort blant annet i Morgenbladet:

Folkene har flyttet vekk fra huset og sakkyndige har vært sendt opp for å få greie på saken. Den mest sannsynlige forklaring er at gassarter under sterkt trykk støtvis har trengt fram fra dypet opp til de løse jordlag. Jordbunnen er leire, men det er nokså fast, og den synes ikke at

være fare for noen utglidning.

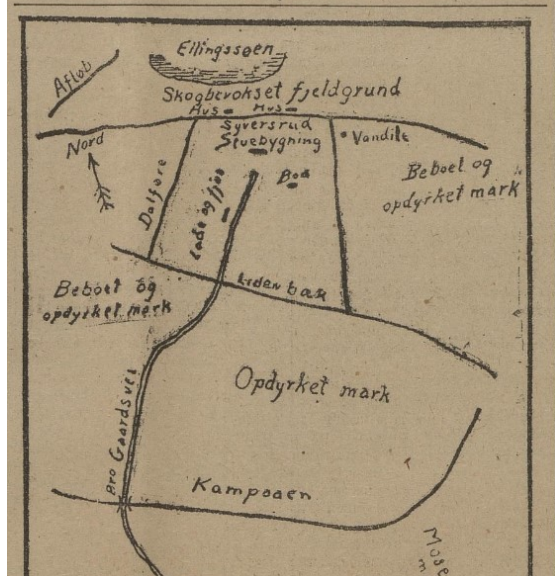
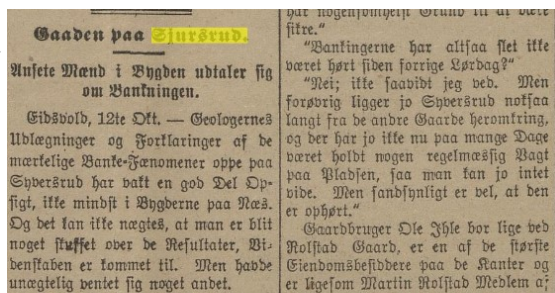
Husmannsfamilien ble evakuert og fikk plass på Rolstad. Der ble dette fenomenet avslørt. Bankingen opphørte i Syversrud, men fortsatte i det nye husvære. Mistanken ble rettet mot eldste sønnen som var syk og for det meste sengeliggende. Lensmann Heyerdahl avhørte gutten. Til slutt måtte han innrømme at han lå i senga og banket taktfast i veggen. Foreldrene gråt og var lei seg for alt oppstyret, men de kunne i hvertfall trygt flytte tilbake til plassen.

I årevis etterpå når folk hørte noe banking, så ble munnehellet – det er vel Sjusjubanker'n.

På folkemunne ble altså plassen omtalt som Sjusju. En anekdote hører med. Det fortelles at det kom inn et brev til Fenstad post-åpneri. En skøyer hadde adres-

sert det til 7-7, Fenstad. Ikke noe mer. Poståpner Sigurd Rolstad lot seg ikke lure. Brevet ble levert i riktig postkasse.

Faksimile fra Skandinaven 30.10.1903

TRENGER DU HJEMMELADER TIL EL-BILEN?

Vi installerer ladestasjon hjemme hos deg med egen kurs fra sikringsskap og inntil 10 m kabel

12.990,- Fra kr. inkl. mva.

OMBYGGING AV SIKRINGSSKAP

Vi bygger om til automatsikringer med inntil 8 kurser, jordfeilbryter og hovedsikring!

6990,- Fra kr. inkl. mva.

Ser sikringsskapet ditt sønn ut? Ta kontakt med oss for gratis befaring

Vi utfører også **el-kontroll, internkontroll og termofotografering** i elektriske anlegg: bolig, næring og landbruk.

Øvre Hagaveg 2, 2150 Årnes
Tlf. 63 90 07 80
post@arneselektro.no
arneselektro.no

Årnes Elektro

TIPPING
RIKSTOTO
POST
APOTEK-UTSALG

 NORSK TIPPING

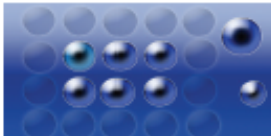
 TOTO

joker

FENSTAD
www.joker.no

ÅPNINGSTIDER
MANDAG - FREDAG
7-20
LØRDAG
9-19

Vi kan friste med VARM LUNSMAT Ring 63 90 41 41 og bestill PIZZA

 FENSTAD AUTO AS
Vi er der du er

Eidsvollvegen 831, 2170 Fenstad. Tlf. 63 90 89 00.
Besøk oss også på: www.fenstadauto.no

Nybil • Bruktbil • Snøscootere • Service og ettermarked

Stjel varme med en CTC varmepumpe

Varmepumpene EcoHeat (væske/vann) og EcoAir (luft/vann), stjeler effektivt varme fra naturen rundt deg.

- Du sparer fra 50 til 70% av fyringsutgiftene
- Du øker verdien på huset
- Du får høy komfort og et deilig inneklima

Snakk med oss om hva som er riktig løsning for ditt hus.

www.NVG.as Norsk Varmegjenvinning AS

Eidsvollvegen, 2170 FENSTAD
Telefon 63 90 21 35. E-post: post@nvg.as

YX Kampå

Tlf. 63 90 43 53

Nyoppusset flott butikk og stasjon

Godt utvalg av mat:
Kebab, Hamburgere, pizza og pølser
vafler, boller,
kioskvarer og noe daglivarer

Kom innom eller ring og bestill

 Kampå bensin & service, Fenstad

isenkrambutikken
...en annerledes jernvareforretning...

Adresse: Eidsvollvegen 481-515, 2160 Vormsund
Tlf: 63 90 11 90 - www.isenkrambutikken.no

Din jernvarebutikk i Fenstad!

Bankeaanderne ved Eidsvold

Hvad kan det være?

Buskerud Blads utsendte medarbeider rapporterte om den mystiske bankingen i Fenstad. Artikkelen som gjengis, sto på trykk i avisa 2. oktober 1903. Datidens språkdrakt er beholdt, men transkribert fra gotisk skrift.

Det er en ganske eiendommelig Følelse, pludselig en tidlig Aftenstund at blive løsrevet fra Hovedstadens Mylder for i en kummerlig Kjærre at blive rystet henover en skrøbelig Landevei et ganske ukjent Stykke Norge.

Det er saa smukt og høstligt altsammen. I det vakre Halvlys lyser de gulnede Birke en imøde, og oppe ved Aaserne staar de mørke Graner Skildvagt over de øde Moers dunkle Mysterier.

Jeg humpede altsaa nedover Landeveien der fører fra Eidsvold til Vormsund. En vakker og gammeldags Vei, bygget efter det smukke Princip at følge op i Høiderne og ned i Dybderne. Det er ikke saa svært bekvemt, men det er poetisk. Og man maa jo heller ikke glemme at disse landlige Bølgeveie rummer meget af det norske Folks Tradition. De hører saa at sige med til den norske Naturs dekorative Udsmykning.

Naa – jeg ryster altsaa uforfærdet de 18 Kilometer ned til den store og staselige Gaard Rolstad som ligger midtveis mellem Eidsvold og Aarnes Stationer. Herregud – for en deilig Høstaften! Maanen er oppe og lyser os frem. Mystiske Skygger falder ind over de store Jorder hvor de falmede Trærs Grene tegner sig med lange vredne Linjer. Maanen er alle gode Spøgelseshistoriers Moder. Og jeg nyder dette lidt gysende Velvære som fylder en videbegjærlig Sjæl ligeoverfor Naturens uudgrundelige Fænomener.

Der sidder en Skydsgut ved min høire Side – en liden lyslugget Fyr som slet ikke liker at skydse fremmede Folk paa Nattens Tider. Han ser sig ængste-

lig om og smeiser med Kraft og Energi paa den forhærdede Skydshest. Det er jo heller ikke saa greit, naar Spøgelsesrygterne herjer Egnen med sin mystiske Hvisen i Krogene. Man er selvfølgelig oplyste Mennesker nu for Tiden, men alligevel ---

«Tror du på Fanden?» spørger jeg min Vognstyrer i en let konverserende Tone.

«Fa-Fa- Fanden?» Den unge Hestebevinger skvætter paa Sædet. Og jeg synes at se, hvorledes hans hvide Lokker stivner av Uhygge.

Ja, siger jeg med en vis ligegyldig Skjælven i Stemmen «han huserer jo her i Egnen nu om Dagen». «Ja, men det er da ikke Fanden – dette her,» fortsetter Gutten og stirrer ærbødig paa den Visdom der lyser under min Floschat.

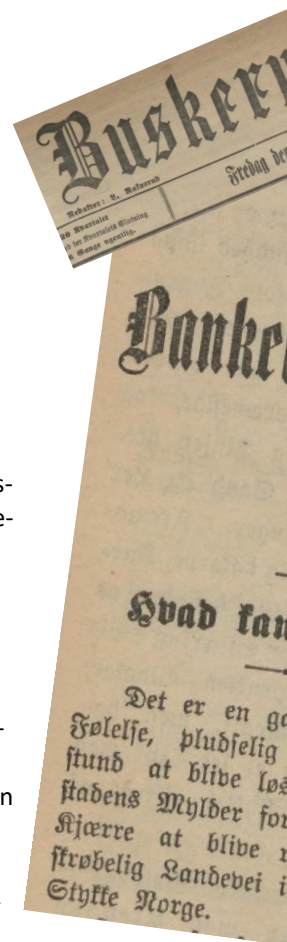
«Det skal du ikke sige for vist, Gutten min. Når Fanden kan være i Nødden, er det vel ikke umuligt at han kan ligge under Gulvet hos en Husmand.» «Tror du det?» spørger Gutten og maaber ængstelig.

«Nei!» Og den lille Lyslug lo, men hans Latter klang ikke riktig ægte. Og det er nok nogen hver som glemmer at le naar han staar overfor det

underlige Fenomen

som for Tiden kan konstateres paa den lille Husmandsplads i Nes Præstegjæld 2-3 Kilometer fra Vormen og ca 1 ½ Kilometer fra Rolstad Gaard.

Om Dagen gaar det nok an, men naar Maanen seiler over Jorden og forsolver Vormens brede Bugtninger, har Rædselen grebet det lille Husmandshjem. Det ligger saa vakkert til, det hjem-søgte Hus oppe ved Lien. Den blege Maane kiger ind gjennom Ruderne, og dens Straaler brydes af to vakre Birketrær som staar foran Indgangen. Men intet Lys skinner fra Husmandspladsen Syversruds Ruder. Ingen vover at bo hernede, og Naboerne vogter sig vel for at gaa forbi der, naar Mørket breder sig. Hvis man gaar nær-

KÅRSTAD
TREVAREFABRIKK
Etablert 1949
Gode trapper fra første trinn

Movegen, 2170 FENSTAD • Tlf: 63 90 41 71 • Faks: 63 90 91 78
k-kaarst@online.no • www.kaarstadtrapp.no

Jeg ved ikke hvad jeg skal sammenligne den med: Det er som om en kraftig og overnaturlig Haand skulde slaa i Jorden med en Trækclubbe. Stundom følges

Bankningen af smaa Drøn, men som Regel er Slagene dumpe og regelmæssige. I enkelte Øieblikke høres det som hastige Slag med Knokerne af en Haand. Det er noget skrækkeligt ensformigt ved denne underjordiske Banken. Aldrig vil den holde op. Den underjordiske Haand pauserer ofte og næsten til visse Tider, men synes aldrig at blive træt. Dag og Nat klemmer den paa. Og naar Haabet om at Lyden skal give sig, begynder at fødes, smelder det løs igjen, saa det knager i Bjelkerne.

Historien om hvorledes denne Banken begyndte, er ganske mærkelig. Husmand

Sigvart Olsen som er en Mand i 40 Aars Alderen og en troværdig flink Kar, som faar de bedste Lovord fortæller den saaledes:

Husmandens Beretning

Det var forrige Mandag, at denne Ulykke kom paa. Jeg sad i Stuen her og det kunde vel være ved 8 ½-Tiden om Aftenen. Pludselig hørte jeg en underlig bankende Lyd fra Fjeldet. Det kom som Stød nedover Berget. Jeg syntes det ligesom flyttede sig etter hvert – kom nærmere og nærmere – forbi Sommerfjøsset ret ovenfor Huset. Det bankede og det slog. Og før jeg vidste Ordet av det, var Lyden lige under Huset. Her standsede det med engang – og senere har Bankningen lydt her stadig – mest i det nordlige Hjørne.

Første Gangen holdt den paa ca 3-4 Minuter og sluttede med et haardt Slag.

Vi holdt du med dette næsten en hel Uge og forsøgte at finde ud hvad det var for noget. Jeg tænkte kanskje at et eller andet Dyr var under Gulvet og bankede med en Øks for at skræmme det, men Bankningen fortsatte lige godt. Og da det begynte at drøne og mumle i Berget, skjønte jeg snart at Dyr kunne det ikke være. Jeg tænkte da at det maatte være Vand som havde trængt sig igjennem, og har gravet under Huset og brugt Jernspæt, men har ikke opdaget noget. Saa greiede vi det ikke længere. Hele Huset var fyldt af Uhygge, og Rædselen greb os. Og nu har vi flyttet ud og orker ikke at bo her før vi har faaet Forklaring paa dette her. Kreaturerne har ogsaa været urolige saa vi faar nok flytte dem efter hvert. Man kan jo ikke vide hvad det er for noget fælt. Det kan jo være et vulkanisk Utbrud for den Sags Skyld.

Mange andre underlige Ting har vi og Folk omkring her merket, siden denne Bankningen er begynt at husere her. Søndag merkede vi saaledes en underlig Lugt som av Fyrkul eller Svovl der steg op af Jorden ovenfor Huset. Og Sønnen min saa en av de første Dage et blaaligt Lys udenfor Vinduet. Men det vil jeg ikke svare for, da jeg ikke selv har set det. Konen min er blevet helt forfjamset over dette og vil ikke for nogen Pris flytte ind igjen. Vi havde det saa lunt og godt her oppe paa Sjursrud, fin Jordvei og pent i alle Maader. Og saa skulde vi drives du av Huset paa den Maade!

Mange hundrede Mennesker

fra Omegnen har valfartet til dette Fænomen. Det er Bygdens staaende Samtaleemne, og det har fyldt Befolkningen med Uhygge.

Søndag var der en hel Udvandring til det uhyggelige Sted, og de fleste fik da Anledning til at konstaterte «Bankeandens» Virksomhed. «Han arbeider fælt under Gulvet» var den almin-

delige Uttalelse. Og mange turde ikke gaa ind i Stuen, men nøiede sig med at lytte udenfor Husvæggen eller lægge Øret til Jorden. Flere hørte da en underlig Resonans af Slagene – aldeles som smaa Ekko. Lyden holdt sig heller ikke paa et enkelt Sted, men sprang ofte tvers over Stuens Gulv.

Da jeg igaarmorges ved 6-Tiden var oppe ved Hytten, syntes Slagene at være noget dæmpede og ikke saa hyppige. Men det var ogsaa netop i den Tid, da «den Underjordiske» peiede at pausere. Ved 8 ½-Tiden var der imidlertid atter fuld Musik.

Forklaringen

til det underlige Naturfænomen er ikke let. Foreløbig staar man uden Forstaaelse ligeoverfor disse Bankelyd. Folk deroppe ved hverken ud eller ind- og Videnskaben kan visselig ikke ved en første Undersøgelse give nogen tilfredsstillende Forklaring paa Fænomenet. Man kan imidlertid tillade sig visse Gjetninger. Lidt ovenfor Huset – ca 1 Kilometers Vei – ligger der et lidet Vand, Ellingsjøen. Da Grunden omkring Huset bestaar av Lere, kan det jo hende at der har fundet Sted en Udhuling af Terrænget. Men Husets Beliggenhed paa en Høi, som skraaner let og med Bækkefar paa begge Kanter, synes at udelukke denne Mulighed. Desuden er det jo vanskeligt at tænke sig den Slags Banken foraarsaget ved Vand alene. Endvidere kan man gjætte paa Udviklingen av forskjellige Gasarter med explosive Lyd, men heller ikke denne Forklaring strækker til.

Hele Affæren efterlader sig – netop paa Grund av sin Uforklarlighed – et Stænk av Uhygge, som for de Mennesker der i mange Aar uforstyrret har levet der, er steget til Rædsel. Der er som at høre Naturens hemmelighedsfulde Pulsslag under sit Stuegulv. Og vi Mennesker, skriver Ø.R.F. i *Aftenposten*, har jo et lidet Hjørne i vor Idekreds, hvor Livets mystiske Magter faar Overhaand, og Fantasien skaber Billeder der faar sin Farve fra det som Mennesket ikke kan forstaa og fatte.

Flyfoto i Fens

På bilde ser vi Myrvoll slik det så ut ca 1958. I dag har Myrvoll adressen Knauserudvegen 24, og ligger rett på andre siden for parkeringen til Fenstad skole.

Skomaker Marius og Lovise Wilhelmsen satte opp det lille tømmerhuset i 1904 med tømmer fra en annen bygning. Det er ikke kjent hvilke bygning dette tømmeret kom fra. Myrvoll ble fraskilt Unnulstad i 1945, som bnr 7, da plassen ble overdratt til Karen og Gudbrand Myrvoll.

Huset på bildet ble revet i 1987 og et nytt ble satt opp på vestsiden av innkjøringen mot hovedvegen.

Uthuset ble bygget på 1930 tallet, og mesteparten står fortsatt sammenhengende med den nybygde garasjen.

Stabburet er fra ca 1920 og står fortsatt, men er flyttet nærmere Knauserudvegen.

Potetkjelleren, som har bare taket over bakken, er der fortsatt. Plassen eies fortsatt av familien etter Gudbrand Myrvoll.

På tvers av bilde går hovedvegen gjennom Fenstad, FV 177. Et skarp øye kan skimte en syklist med lys jakke på vei sørover. Hvem dette var er vanskelig å si!

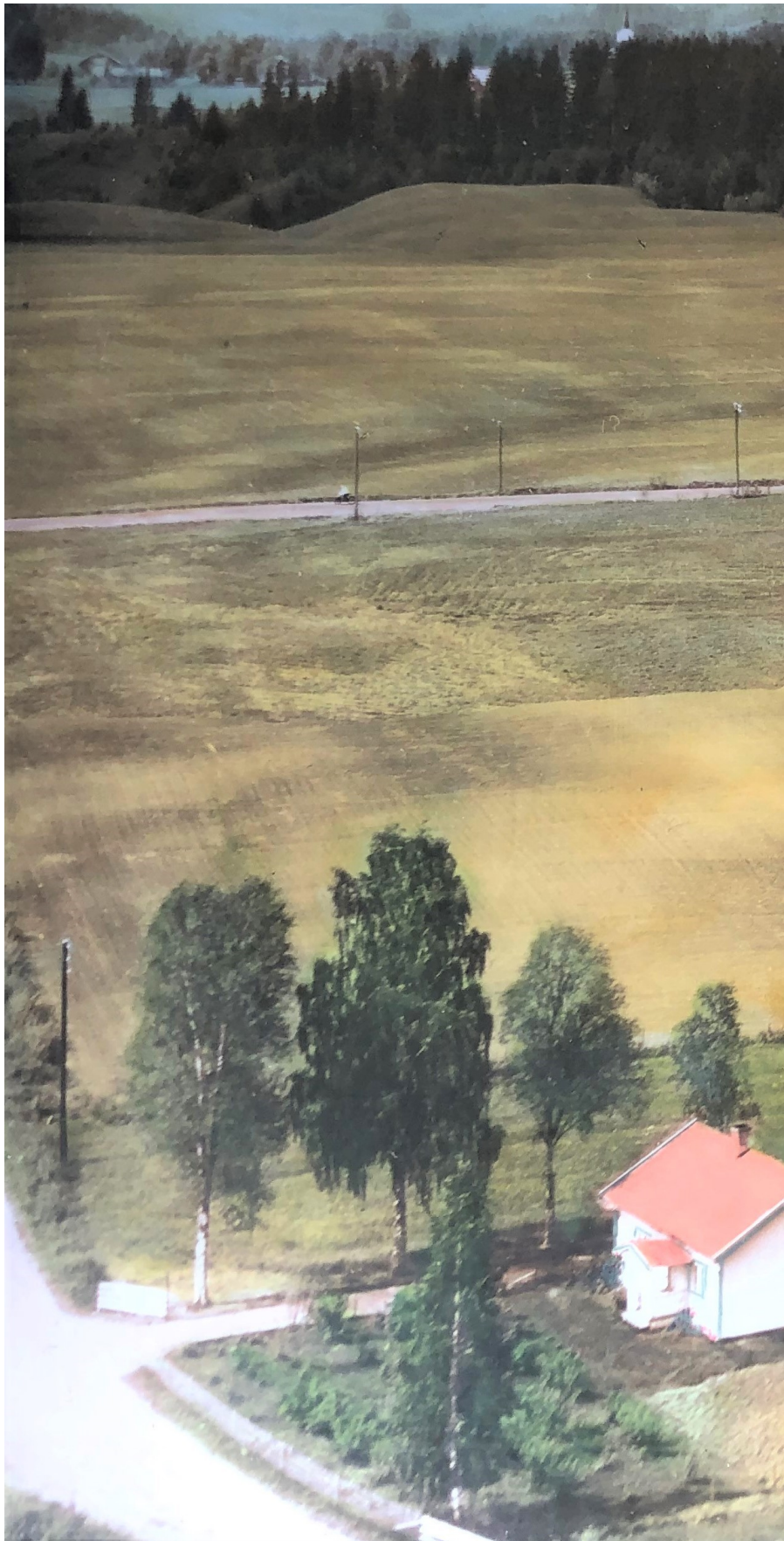
Vegen var på denne tiden grusveg. FV 177 gjennom Fenstad ble ikke asfaltert før 1968. Langs veien sees telefonstolper på østre side av vegen og lysstolper på vestre side.

Fenstad kirke skimtes helt i øverste kant av bildet. Unnulstadhagan er skogen som nesten gikk helt opp til hovedvegen. På 1980-tallet ble denne skogen bygd ut med boliger slik vi ser det i dag.

På høyre side rett vest for hovedveien ser vi «Veltomta» også kalt Velvang, som var festplass for Kampå vel. På den tiden var det to velforeninger i bygda. Fenstad vel var for den nordre delen av bygda og Kampå vel for den søndre. Fenstad vel hadde på den tiden sin festplass på «Molund» som var en plass på østre side av hovedvegen i skogholtet nord for Fenstad Auto. Velvang som vi ser på bilde var en festplass med scene, dansegulv og boder. Disse bodene ble revet sent på 1960-tallet men plassen ble brukt for ulike arrangementer fram til utbyggingen kom.

Bilde er utlånt av Kjell Arne Myrvold

bt

stad - Myrvoll

Myrvoll ca 1958

Julias makroner

Tekst: Ninni Aarhus Tranum

Julia har etablert egen bakeri og produserer de lekreste makronen. Midt i bakingen hadde Julia tid til å snakke med Fenstadsøkningen.

Når kom du til Fenstad og hvorfor havnet dere akkurat her?

I 2010 bodde vi på Kløfta (leide leilighet). Jeg ble gravid med første barnet og vi bestemte oss å kjøpe egen bolig. Vi sjekket litt og fant flere nye boligprosjekter i Fenstad. I november 2010 flyttet vi hit, og trives veldig godt.

Hva med tiden før du bodde på Kløfta da?

Jeg kom fra Russland, Karelia. Mamma er fysioterapeut og min stefar er politimann. Jeg har også en lillebror på 17 år.

Jeg har pedagogisk utdanning som førskolelærer fra Karelian State pedagogical university i Petrozavodsk.

Etter at jeg ble ferdig på universitetet kom jeg til Norge som AuPair hos en familie jeg fortsatt har kontakt med.

Hvordan ble ideen til Julias makroner til?

I permisjonstiden etter yngste sønnen, bestemte jeg meg for å

ikke gå tilbake til jobben med inkasso i Oslo. Det var ikke drømmejobben min. Jeg hadde lovet meg selv å jobbe med noe jeg trives godt med og hvor jeg ville glede meg til hver arbeidsdag. Først tok jeg sjokoladekurs i Moskva på Chokolade Academie hos en fransk chocolatier. Det var gøy og spennende, men det var ikke noe for meg.

Senere fikk jeg sjansen til å dra til Moskva igjen. Da tok jeg makronkurs og ble forelsket i makronbakingen. Kurset ga meg en start, men jeg feilet mye og kastet masse mislykkede makroner fra forskjellige oppskrifter. Til slutt ble jeg fornøyd med smak og

Julia
MAKRONER

Joker Fenstad.

Er det mange i Fenstad som bestiller?

Nei, det er det ikke, men det er noen i nabolaget mitt som kjøper ofte. De største kundegrupper er fra Lillestrøm, Oslo, Hamar og Nittedal. Jeg fant mange gjennom det fantastiske konseptet Reko-Ringen.

Hvilke fremtidsplaner har du?

Foreløpig med to små barn vil jeg fortsette på kjøkkenet mitt her i Fenstad. Kanskje det blir en liten kafé med god kaffe og mange makroner i framtiden.

Hvilke tradisjoner har du med deg fra hjemlandet?

Jeg lager russisk rødbetsuppe og lager alltid honningkake (medovik) til alle bursdager i familie og til venner. Er glad i gamle russiske filmer fra 70-80 tallet. Savner Russland mye.

Takk for praten og ha en riktig god jul og det beste for det nye året!

utseende.

Hvor lenge har du holdt på og hvordan «går» det?

Jeg startet bakingen i 2017 og etablerte firma i 2019. Det går bedre og bedre og det kommer mange nye kunder. Før søkte jeg etter kunder, nå leter kundene etter meg.

To utsalgsteder i Oslo selger mine makroner, Winther Aker brygge og Gusto CC Vest. Mine makroner finnes også På Hjørnet i Skogbygda. Jeg har også planen om å prøve å få til noe gjennom

Julias makroner

Tlf: 412 12 725

juliasmakroner.no

Det skjer i Delbekk

Bakerovn og grue til nytte og varm

Tekst: Karin Axelsen

Varme og hygge hører den kalde og mørke juletiden til, og vi har allerede rukket å bli veldig glad i grua og bakerovnen som er blitt murt opp på Delbekk i løpet av tiden som har gått siden førjul i fjor.

Da vi tok over huset, var tilstanden på pipa veldig dårlig. På grunn av store setningsskade hang delvis pipa igjen i bjelkelaget. Vi måtte derfor ta den ned for å redde huset og starte oppretting av tømmerkassa.

Nedtaking av pipa var en tidsreise i muring, med mange forskjellige epoker representert i både murteknikk og materialer. Oppe på loftet stod fortsatt den gamle utkragede pipen. Den «nye» pipen ble etter tilbygging av 2. etasjen på slutten av -20-tallet murt videre opp på den gamle i en rett form til over tak. Da vi jobbet oss vider i nedtaking av pipa videre var teglsteinen fra 1800-tallet, og nede i kjøkkenet var det huggen gråstein som var lagt i leire med små fragmenter av kalk.

Ved oppmuring av den nye grua har vi gjenbrukt deler av den gamle teglsteinen ved å legge den i bunnen av grua. Gråsteinen som fra bunnen av den gamle pipa ligger som fundament for grua. Den fine ukragede pipa er kopiert og kan ses over tak.

Under demontering av bjelkelaget mot kjelleren så vi at det var store fundamenter, så vi er ganske sikre på at det har vært en grue i Delbekk tidligere. Så når vi planla for vår bruk av huset fundamenterte vi for å gjenoppbygge grua men

med en vedfyrt bakerovn.

Sommeren 2020 gikk jeg på bakekurs hos Sprossa i Lillesand og fikk inspirasjon og råd om bygging av bakerovnen. Vi har også vært på bakekurs på Rolstad som også var veldig inspirerende og kan absolutt anbefales.

Tradisjonsmurer Tore Granmo fra Hedmarken ble hyret inn til jobben. Vi tegnet og diskuterte oss frem til form og nytte. Ved oppmuring av teglsteinen er den steinen blitt lagt i leire- og kalkmørtel. Rundt bakerovnen er det mange kg med olivinsand. Dette er en sand som brukes mye i blandt annet bakerovner fordi den magasinerer varme svært godt.

Vi er stolte av at Johanne; Christoffers datter som har hugget til peisstocken og laget fransk lås i sammenføyningen i hjørnet over åpningen. Materialer til

peisstocken ble hentet fra en stokk til bunnrammen fra stabburet benyttet. Denne bunnrammen har vi ikke kunnet bruke da mye av tømmeret hadde blitt temmelig råttent gjennom årenes løp. På den måten ble 300 år gammelt trevirke fra stabburet integrert i huset.

Etter pussing på grua og bakerovnen kom på har vi kalket den 9 ganger. Oppføring av grua med bakerovn og ny pipe har vært mye jobb, men så har det blitt en flott detalj som kommer til å bli «hjertet» i huset. Vi har allerede testet ut både grua og bakerovnen og har kommet frem til at det å sitte rundt grua med en kaffekopp og noe åttåt burde komme på blå resept.

Ellers ønsker vi dere velkommen til Rol-

stad de to siste helgene i desember. Rolstad har salg av selvhoggede juletrær, det blir kanefart for store og små. I bryggerhuset blir det salg av ferske bakevarer fra gårdens vedfyrt bakerovn. Delbekk Husmannsplass vil også være representert. Vi

kan friste med julekaker, søte fristelser og Delbekk-svela med vår snart «berømte hemmelighet» ☺

Vi ønsker alle en riktig god jul. Vær snill med folk og fe.

Styret i Fenstad Vel

Leder	Per Erik Johnsen	Telefon 905 71 801	per.johnsen@fenstadbygg.no
Nestleder	Kari Engh Nyjordet	Telefon 416 97 021	kari.ENGH.nyjordet@gmail.com
Sekretær	Gunn Molstad	Telefon 932 31 746	gunnmolstad@live.no
Kasserer/Fenstadsøktningen	Boye Trandum	Telefon 941 51 465	boye.trandum@dnvgl.com
Styremedlem	Trond Molstad	Telefon 947 85 331	trond.molstad@live.no
Styremedlem	Ninni Aarhus Trandum	Telefon 920 12 752	ninni@akershus.com
Styremedlem	Tove Hansen	Telefon 40879409	tove_hansen95@hotmail.com
1. vara	Arne Hovland	Telefon 924 11 926	arne-hovland@hotmail.com
2. vara	Astrid Jakobsen	Telefon 415 33 9 38	astrid@fargerike-sletvold.no

Konto: 0540 08 48612 • Vi er med i grasrotandelen, gi din støtte til Fenstad Vel • Org.nr. 994 547 798 • www.fenstad.no
Bli Medlem • Kontingent kr 250,- for husstand, kr 150,- for pensjonister • Betal til konto 0540 08 48612 • Vipps 21271

Fenstad vel - aktiviteter

- ◆ Nes Café - Ukentlig på tirsdager 10:30 – 13:30
- ◆ Fenstad vel har anskaffet to nye krakker som settes ut våren 2022.
- ◆ Det jobbes med å kartlegge stier og gamle boplasser i Fenstad-skogene sammen med Fenstad skiklubb. Planlegger nytt oppdatert turkart til påske 2022.
- ◆ Velhuset har blitt malt utvendig i sommer
- ◆ Det planlegges å starte med Fenstad Quiz igjen i 2022

FENSTAD BYGG AS

ENTREPRENØR OG BYGGMESTERFORRETNING

LEIE AV FENSTAD VELHUS

Kontakt for bestilling :

Arne Hovland tel 924 11 926

Tid *medlem/ikke medlem*

Ukedager: 500 /600

Fredag til søndag 1700/1800

Pluss 300 for vask pr leie

Kom til oss så hjelper vi deg med fargesetting, løsninger tilpasset ditt hjem og din smak!

FARGERIKE

SLETVOLD

Ringvegen 23 - Jessheim - Tlf. 63 97 06 09
Mandag-fredag 09-18 Torsdag 09-19 Lørdag 09-16
www.fargerike-sletvold.no